

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

4. Luctus è morte Marcelli.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

inconsummatione erunt, & ab iniquo tero semen exterminabitur. Et si quidem longa uita erunt, in nihilum computabuntur, & sine honore erit nonissima senectus illorum. Et, si celerius defuncti fuerint, non habebunt spem, nec in die agnitionis allocutionem. Nationis enim iniqua dira sunt consummationes. Quod expectus est Dauid, quando percussit Dominus paruulum, quem pepererat uxor Vria Dauid, & desperatus est. Deprecatusq; est Dauid Dominum pro paruulo: & ieiunauit Dauid ieiunio, & ingressus seorsum iacuit super terram. Venerunt autem seniores domus eius, cogentes eum, ut surgeret de terra: qui noluit, nec comedit cum eis cibum. Ascidit autem, die septima, ut moreretur infans: timueruntq; serui Dauid nunciare ei, quod mortuus esset paruulus. Tantus est parentibus e prole dolor, si, vix data, eis rursus morte auferatur. Immo, quod diutius & in maiorem spem vixit filius, eò in maiorem conijcit parentes luctum. Quod vel Poëta sciens his carminibus deplorauit.

2. Reg. 12: 15.

2. Reg. 12: 15.

2. Reg. 12: 15.

Atque hic Aeneas (una namq; ire videbat
Egregium forma iuuentem, & fulgensibus armis: tota ni
Sed frons lata parum, & deiecto lumina vultu)
Quis Pater ille, virum qui sic comitatur euntem?
Filius? ane aliquis magna de stirpe nepotum?
Quis strepitus circa comitum? quantum instat in ipso est?
Sed nox atra caput tristi circumuolat umbra.
Tum pater Anchises lacrymis ingressus obortis.
O nate, ingentem luctum ne quare tuorum.
Ostendent terris hunc tantum fata: neque ultra
Esse sinent: Nimum vobis Romana propago
Visa potens Superi, propria hac si dana fuissent.
Quantos, ille virum magnam Manortis ad urbem
Campus aget gemitus: vel que Tyberine videbis
Furores: cum tumulum praterlabere iacnem!
Nec puer diaca quisquam de gente Latinos
Intantum spe tollet anos: nec Romula quondam
Ullo se tantum tellus iactabit alumno.
Heu pietas, heu prisca fides, innictaq; bello
Dextera: non illi quisquam se impune tulisset

IV.

Virgil. lib. 6.
Aeneid.

Obuius

Obuius armato: seu cum pedes irret in hostem:
 Seu spumantis equi foderet calcaribus armos.
 Heu miserande puer, si qua fata aspera rumpas:
 Tu Marcellus eris, manibus date lilia plenis.
 Purpureas spargam flores: animamq; nepotis
 His saltem accumulem donis: & fungar inani
 Munere.

V. In sacris litteris, audierat Dauid à Chusi, occisum esse Absalom, rebellem illum, & patri suo rebellantem. Contristatus itaque rex ascendit coenaculum porta & fleuit. Et sic loquebatur vadens: Fili mi Absalom, Absalom fili mi: quis mihi tribuat, ut ego moriar pro te, Absalom? Porro rex operuit caput suum, & clamabat voce magna: Fili mi, Absalom, Absalom fili mi. Tanquam erat amor patris, vel in rebellem, ut victoriam ipsam non confirmaret, filio interfecto, cui vita rapta est, dum voluit rapere sceptrum paternum. Quis non videat quantos ex hoc filio haberet luctus patris: aut in quantum dedecus transierit ambitio in arbore exaltandi Absalonis? Nimirum *Natus est stultus in ignominiam suam: sed nec pater in fatuo letabitur.* Quid magis fatuum, quam persequi patrem tam sapientem? & rege superbite armato, regnum affectare? Verè tunc fuit *ira patris filium stultum, & dolor matris, quæ genuit eum.* Quantum doluisset Dauid, si eum Absalom nunquam contristasset, qui moti voluit, pro rebellante? Quamuis utique maiore eum moestitia affecit rebellando, atque alia perperam multa agendo, quam cum moreretur. Prudens enim & pius pater, qualis Dauid erat, plus offenditur filij reatu, quam obitu; & mauult habere nullum, quam impium.

VI. Hoc argumento, commendat, aut certè excusat Beza perpetuum calibatum Jacobi Sturmij Argentinensis patricij, de quo, post multas laudes, sic ait: *Illud tamen in Sturmio fortasse quispiam merito reprehenderit, quod in perpetuo calibatu uiuentem heredem suarum virtutum patria uideri posset inuidisse: Sed quid veritus est, vetus illud, & quidem re ipsa frequenter approbatum: Horum filij noxæ? Quo loco Beza aliqui cum suis, eos reprehendens quos, ut maiore cum puritate Deo seruiant à coniugio abstinere*

Beza in Iconibus virorum suorum illustrium.